

Iubirea nemăsurată a lui Hristos pentru omenire

„Și I-au făcut acolo cină și Marta slujea. Iar Lazăr era unul dintre cei ce ședeau cu El la masă.” (Ioan 12, 2)

Ați văzut această cinstire publică, aceea că Lazăr a fost dintre cei care s-au sprijinit pe Iisus. Ați văzut nu doar că i-a dăruit din nou viața și l-a scos din mână morții, dar totodată i-a dăruit lui această mare cinste de a mânca cu El la cină. O, această mare dragoste pe care Dumnezeu o dăruiește acelor care Îl iubesc și țin poruncile Lui! De altfel, ați văzut bunăvoința bine împlinită.

Lazăr se sprijinea și mânca cu Iisus. Pentru că Iisus prin apostolii săi se bizuia (să mănânce și să bea) cu omenirea...

Vino la Mine, Lazăre, și Eu îți voi lua mirosul cel rău, care este în trupul tău, peste care moartea a domnit și îți voi da ție mireasma cea dulce. Vezi, Mă voi duce la Ierusalim și toată lumea te va vedea mergând cu Mine în acest trup în care ai dormit în mormânt timp de patru zile. Pe urmă Ți-am dat viață, pentru că, din nou, cu adevărat tu le-ai slujit altora. Căci, potrivit măsurii cu care măsoară cineva, îi va fi și lui măsurat.

(Sfântul Atanasie cel Mare, *Omilie la Învierea lui Lazăr*)

Sf. Lazăr
frescă

Sfântul și Dreptul Lazăr din Betania a fost fratele Sfințelor Mironosițe Marta și Maria și unul din primii ucenici ai Mântuitorului.

În timpul vieții Sale pământești, Domnul Iisus Hristos a vizitat adesea casa lui Lazăr, pe care l-a iubit mult și l-a numit prieten, iar când Lazăr murise și zăcea deja de patru zile în mormânt, Domnul l-a înviat din morți, în ziua dinaintea intrării Sale în Ierusalim.

Mulți dintre evrei, când au auzit despre aceasta, au venit în Betania. Fiind convinși de realitatea acestei mari minuni, ei au devenit urmași ai lui Hristos. Din această cauză mulți din marii preoți au vrut să-l omoare pe Lazăr.

După minunea învierii, Sf. Lazăr a devenit primul episcop de Kiteia (astăzi Larnaca din Cipru).

Sfântul Lazăr a mai trăit treizeci de ani ca episcop pe Insula Cipru, unde a răspândit creștinismul și a adormit liniștit în Domnul.

Sfintele sale moaște au fost descoperite la Kiteia, în anul 890. Se aflau într-un sicriu de marmură, pe care era inscripționat: „Lazăr, cel mort de patru zile, prietenul lui Hristos”.

Conform tradiției bizantine din secolul al X-lea, în jurul anilor 899-900, împăratul Leon al VI-lea cel Înțelept a dat ordin ca sfintele moaște ale Sfântului Lazăr să fie mutate din Kiteia la Constantinopol.

Pomenirea Sf. Lazăr se face de Biserica Ortodoxă pe 4 mai, 17 octombrie și 20 iunie.

(Sinaxar)

Biserica Sf. Lazăr din Iași, foto

Moaștele- Sf. Lazăr din-Larnaca-Cipru